



Osud

♩=186

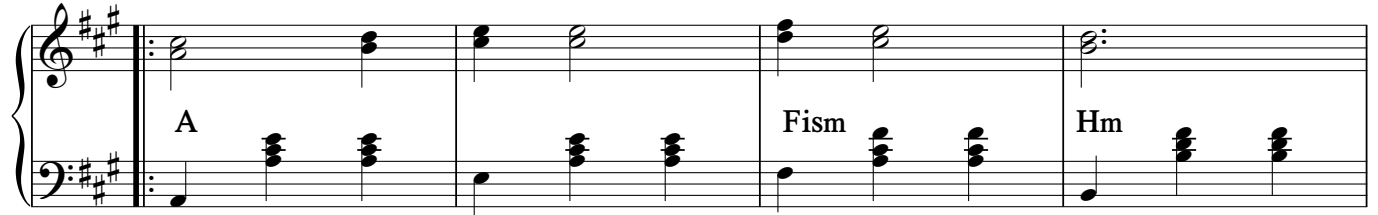
Jak nad na - šym se - lom hus - ky pre - ľi - ta - ľi,




vtov - dy sme ša s mi - lym dvo - je ľu - bo - va - ľi.



A - ľe o - sud nič ned - bat,



de mo - že tu po - tres - tat.



2. Byľi sme molody, rozuma nemaľi,
a o našej ľubvi rodiče neznaľi.
[:Aľe osud nič nedbat, de može tu potrestat.:]

4. Ľubov prenešesna što jes narobila,
šak ša z tebe moja, d'itinka zrodila.
[:Oj osude što robiš, že zo mnom tak zachodiš.:]

3. Ja joho ľubila zo serdca ščiroho,
a vin mene dostal do hricha ľažkoho.
[:Oj, osude što robiš, že zo mnom tak zachodiš.:]

5. Jak ša milyj doznaľ, že budu rodity,
ta vyn začal mene zdaľša obchodity.
[:Oj osude što robiš, že zo mnom tak zachodiš.:]

6. A ja mu povila, i joho materi,
že vin mať zaperty našoj chyžy dveri.
[:Oj osude što robiš, že zo mnom tak zachodiš.:]